

[Poul Møller.]

ældre årgange og midaldrende årgange kan få gavn heraf. Vi ønsker over denne korte periode at bringe denne folkepension i et fast forhold til velstanden og til prisudviklingen her i landet.

I 1970 bliver folkepensionen ens for alle. Den udgør i dag ca. 40 pct. af de aktive befolkningsgruppers gennemsnitsindtægt. Dette forhold ønsker vi forbedret i løbet af 1970erne, så den kommer op på 60 pct. af de aktive befolkningsgruppers gennemsnitsindtægt for et ægtepar og 40 pct. for enlige. Det betyder i tal, i absolutte tal, hvis det nuværende velstandsniveau og prisniveau lægges til grund, ligesom det gøres i socialministerens redegørelse, at et ægtepar, hvor begge er 67 år, får en folkepension, der stiger fra 10.000 til 15.000 kr., og enlige en pension, der stiger fra 6.400 kr. til 10.000 kr. Stiger gennemsnitsindtægten, stiger de nævnte beløb i takt hermed. Fra 1. januar 1975 mener vi at disse forhøjelser kan påbegyndes for at slutte ved udgangen af 1970erne.

Vi ønsker ikke igennem denne løsning at nedbryde nogen pensionsordning, der eksisterer i forvejen. Vi mener, der er brug for en løsning ved siden af, og derfor ønsker vi at fastholde de pensionsordninger, der findes. Arbejdsmarkedets Tillægspension er en sådan løsning, den ønsker vi derfor fastholdt; der er jo ingen grund til at ændre den eller nedlægge den. Skal vi overveje ændringer i den, så skulle det være at gøre den ens eller ligelig for alle i vort folk, således at også selvstændige erhvervsdrivende kan få adgang til ordningen, og det er vi rede til.

Bevares denne Arbejdsmarkedets Tillægspension, ATP-ordningen — jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt ITP eller ATP eller VTP er bedre; vi har ikke noget KTP at sætte i stedet for — bevares ATP-ordningen, så betyder det, at alle medlemmer af den årlig vil få udbetalt ca. 2.500 kr., når den er udbygget, og ægtepar, der begge er medlemmer, 5.000 kr., som de kan lægge oven på deres folkepension.

Vi mener, det er rimeligt, selv om hr. Egon Jensen måske ikke mener det, at pensionstillæggene afvikles i takt med, at vi forbedrer folkepensionen, så man kommer op på et niveau på 15.000 kr. for alle ægtepar og 10.000 kr. for alle enlige. Jeg går ud fra,

at det egentlig også er regeringens tanke, at disse pensionstillæg skal man væk fra på et eller andet tidspunkt.

Vi vil opkræve et folkepensionsbidrag. Der er blevet sagt af hr. Egon Jensen i dag, at vi vil gå skattevejen. Jeg har såmænd ikke noget imod, at man bruger dette udtryk, for folkepensionsbidraget er med på skattebilletten og opkræves sammen med skatten, men dette har dog været et princip, der ikke har skilt os tidligere. Vi var enige herom, da vi indførte folkepensionen, og vi var enige om at forhøje folkepensionsbidraget, da vi gik over til princippet om ensartet og fuld folkepension til alle. Var det ikke rimeligere at bygge dette videre? De administrative vanskeligheder er jo ikke store herved.

De administrative vanskeligheder ved et sådant system, som kommissionen peger på, hang jo sammen med, at vi dengang havde et skattesystem med skattefradrag, og at vi ikke havde kildeskat. Vi må vel have ret til at forvente, at inden 1. januar 1970 er kildeskatten trådt i kraft. Jeg har i hvert fald endnu ikke hørt nogen fra regeringens side, der ikke mener, den skulle være trådt i kraft 1. januar 1970. Er den trådt i kraft, er der ingen administrativ vanskelighed ved at forhøje folkepensionsbidraget. Det er en ganske enkel proces, og vi skal ikke arbejde med en ny form for bidrag, der skal opkræves ud over folkepensionsbidraget. Det er jo nemlig ikke således, at hr. Egon Jensens parti foreslår folkepensionsbidraget bortfaldet. Det, vi har, skal stadig opkræves, og derudover vil han have en opkrævning efter helt andre principper og andre metoder. Til syvende og sidst bliver også det, han opkræver, en slags folkepensionsbidrag. Så kan han jo kalde det et tillægspensionsbidrag, men dér vil jeg gerne sige til ham: „Ølse for og ølse bag, pølsen beholder dog sin smag.“ Vi kan ikke få noget, uden at vi betaler noget, og vi er villige til, at opkrævningen begynder før de første udbetalinger, så man ikke får for pludselige stigninger og vi får en glidende overgang til det nye system. Vi er derfor villige til at foretage en moderat opsamling af midler f. eks. på 4-5 år, inden udbetalingerne begynder. Men vi vil så lægge maksimum herover, således at vi får et glidende forløb og ikke forøger disse opsamlede midler hurtigere.